

عنوان مقاله:

بررسی دلایل کم‌رنگ شدن استفاده از هنر معماری اسلامی در معماری دوره پهلوی (مطالعه موردی تهران)

محل انتشار:

دومین همایش بین‌المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

شکوه جباری - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی، واحد محمود اباد

خلاصه مقاله:

معماری و شهرسازی ایران در دوران معاصر تحت تاثیر تحولات اجتماعی و اقتصادی درونی و بیرونی و عوامل تاثیرگذار وابسته بدان، دستخوش تغییرات فراوانی بوده است. این تغییرات چنان بنیادین بوده که سبک‌ها و چالش‌های فراوانی را در فضای معماری و شهرسازی ایران هم در فضای مفهومی و هم در فضای عینی موجب شده است. به این اعتبار، شهر تهران، بواسطه قرارگیری در کانون این تحولات، در راس نمونه‌های کاملاً متحول شده شهری ایران قرار دارد که رد پایدوره‌های متفاوت را می‌توان در آن مشاهده کرد. هدف این پژوهش، شناخت ریشه‌های علل تحولات ایجاد شده و چگونگی تأثیر آنها در معماری معاصر ایران است. از این رو با تحلیل عوامل سیاسی-اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی و ویژگی‌های معماری دوران تحول تاکنون، شاخص‌های ایجاد این تغییرات بی‌سابقه در روح معماری گذشته ایران شناسایی شده، این تحولات در قالب تقلیدهای سطحی و نابجا منجر به تبدیل شهر ایرانی به واردکننده سبک معماری و شهرسازی از اروپا می‌گردد. این امر که در ابتدای امر متأثر از سفرشاهان قاجار به فرنگ بود، با اصلاحات ناشی از مشروطه رنگ و بوی دیگری یافت و متعاقباً تحت تاثیر اندیشه‌های دانشجویان از فرنگ بازگشته، در دهه‌های بعدی تشدید شد و نهایتاً منجر به پدیداری شهرهایی شد که در زمین‌معماری و شهرسازی، نه توان مقایسه و مقابله با نمونه‌های غربی را داشتند و نه قادر به مقایسه با پیشینه تاریخی خود بودند.

کلمات کلیدی:

هنر معماری، معماری دوره پهلوی، معماری تهران، معماری اسلامی دوره پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531678>

